

У Києві відбудеться марафон на честь «Небесної сотні»

27 квітня відбудеться традиційний київський міський забіг Kyiv City Marathon 2014. У його рамках буде окремий благодійний пробіг пам'яті «Небесної сотні». Його метою є збір коштів родинам загиблих героїв. «Дорогі друзі, ми не можемо стояти осторонь подій, що відбулися в нашій країні останніми днями. Всі разом ми сумуємо за загиблими під час кривавих подій Майдану та хочемо зробити посильний внесок для підтримки родин героїв за незалежність України», — йдеться на сайті марафону.

Волинь пишається спортсменкою Юлією Батенковою-Бауман

Волинянка Юлія Батенкова-Бауман (тренер — Володимир Гашин) із Паралімпіади у Сочі додому привезла три срібні й одну бронзову нагороди. Вона — вихованка Волинського обласного центру «Інваспорт», заслужений майстер спорту України (лижні гонки), майстер спорту України міжнародного класу (біатлон).

13

Відомості.інфо
№11 (703)

20 - 26 березня 2014 року
<http://www.vidomosti.info/>

Суспільство

У Криму бояться не військових, а загонів «самооборони»

Розповіла кримчанка, яка вивезла своїх дітей на Волинь

У зв'язку з останніми подіями в Криму місцеві жителі почали масово покидати півострів. Однією з таких є уродженка села Холопичі Локачинського району пані Вікторія. Разом із сім'єю вона проживає у місті Севастополі. Проте, каже, три тижні тому чоловік приніс квитки на потяг і сказав: жінко, вивозь дітей із Криму. Так вони опинилися на Волині. Й якщо раніше приїздили просто у гості до бабусі, то тепер не знають, на скільки затягнуться гостини. Сина Вікторія влаштувала у місцеву школу, а донька взяла на роботу відпустку, тому поки що також поживе у бабці. Сама ж минулих вихідних повернулася до Севастополя. Та перед від'їздом поспілкувалася з журналістом «Відомостей» і розповіла про те, яка насправді ситуація на півострові, які там панують настрої й чого найбільше бояться кримчани.

Вікторія Василівна працює у школі учителем. Розповіла, що до недавня всі жили мирно та ніхто на ворожі табори не ділився, адже, приміром, в одному класі навчалися діти військових й української, й російської армій. Так само мешкали всі поруч. Однак після подій на Майдані почали поширюватися різноманітні брехливі чутки.

— Наприклад, що на Крим їде 20 автобусів або потяг із «бандерівцями», які тут будуть чинити терор, убивати-різати дітей тощо, — розповідає пані Вікторія. — Чому люди у це вірили? Бо, на жаль, україномовні канали — УТ-1, «1+1», ICTV — мало хто дивиться. Все через те, що населення Криму російськомовне, українську розуміють, але не до кінця, тому й не хочуть думати й вникати у зміст. Вмикають ОРТ, «Вести 24», а там їде повне перекручування інформації. І люди вірять тому, що вони розуміють, їх це просто зомбує. Сьогодні жити стало дуже важко психологічно, — продовжує жінка, — тому що всі розділилися на дві частини: українці й татари — з одного боку, решта — з другого. Ті, хто підтримує Україну та події, які були на Майдані, розуміють, яка може бути біда — почнеться Абхазія чи Придністров'я, і вони просять, закликають ту другу частину одуматись. Я особисто бесідувала не з однією людиною, моя дочка теж. Старалися пояснити, казали їм: «Ми родом із Західної України, виходить, також «бандерівці», але хіба ми такі страшні?». Тільки після того, як півгодини-годину говорили з ними, вони трошки міняли свою думку. Та якщо зникали легенди про «банде-

Вікторія зі своїм сином 5-класником у Холопичах

рівців», починали працювати якісь інші.

Вікторія Василівна пояснює, що місцеве населення не стільки стримане через російських військових, яких тут багато, стоять зі зброєю, в повній бойовій екіпіровці, як через так звані загони «самооборони».

— Більша біда, я вважаю, від цих загонів, — каже жінка. — Я знаю тих, хто до них входить. На жаль, там 80% ті, хто ніде не працює, їхній спосіб життя зводиться до того, що вкрай, випив, покайфував, ніяких моральних цінностей. Їм раніше не було що робити, тинялись, а тепер у них виникла так звана тусовка. На блокпостах збираються і перевіряють речі, автомобілі, людей. Їхав знайомий, у кабіні в якого був маленький український прапорець. Так от, доскіпалися до нього, що, мовляв, він не за Росію. Це мені нагадує часи Помаранчевої революції, коли у Севастополі помаранчевий колір сприймали агресивно — чи то шапка була, чи шарфик. Я не сла пакет, на якому були зображені оранжеві нарциси, то мені закидали: «Вот она помаранчевая!». Зі мною на роботі працює приблизно 50% за національністю кримських татар. Вони всі пережили депортацію, знають, яка то біда, горе, і повтору цього ніхто не хоче. У них точка кипіння до такого ступеня піднялася, що чоловіки утворюють свої групи дру-

жинників і охороняють мечеті, кладовища й церкви, щоб там не було провокацій. Бо «самооборонівцям» досить лишень фрази, щоб затіяти

Сьогодні жити стало дуже важко психологічно, тому що всі розділилися на дві частини: українці й татари — з одного боку, решта — з другого. Ті, хто підтримує Україну та події, які були на Майдані, розуміють, яка може бути біда — почнеться Абхазія чи Придністров'я...

бійку, адже там люди невірновані, такими легко маніпулювати. Хоча, безумовно, ними керують, бо самі так зорганізуватися вони б не змогли. Тому населення їх більше боїться, ніж військових. Як військові будуть стріляти? Якщо з одного боку паркану бавиться моя дитина, а з другого — твоя.

— Чи правда, що українським військовослужбовцям зараз у Криму вкрай важко у фінансовому плані?

— Про військових нічого не скажу, бо їхні телефони прослуховуються, тому вони нікому правди розповідати не будуть, — каже пані Вікторія. — Але я знаю, що їм досить пристойно виплатили останню заробітну плату. Однак, ще раз повторю, важко психологічно. У мене є знайомі, які служать в українських частинах і в російських. Дружина одного розказувала, що її чоловік посивів за два тижні — уявіть, яка обстановка, яке нервово напруження. Всюди потрібна психологічна допомога, люди тримають себе в тонусі, поки йде напруження, тільки розслабляється, то, думаю, і суїциди будуть, і психіатричні лікарні переповняться. От, наприклад, є вулиця одна, на якій живуть усі українці ніби одна сім'я, один одному допомагають: якщо похорони — разом, весілля — також, ніхто ніколи не думав, хто якої національності. А от недавно вийшов чоловік і кричить: «Знайте, я русский, я с Россией, а вы, хохлы, умойтесь и валите в свою бандеровщину». І от під таким тиском люди всюди — і на вулиці, і в транспорті. Я українка, та такі образи тримаю у собі, хоча могла б відповісти. Але почався б конфлікт, сварка, і хто його знає, чим би це закінчилося. Так й інші себе стримують.

Вікторія Василівна стверджує, що референдум людям нав'язали, ніхто його не хотів.

— Принесли запрошення, де написано: сім'ю таку-то запрошуємо на референдум, навіть усіх на ім'я не зазначили, — продовжує кримчанка. — Там, де я живу, виборча дільниця була у школі. Сказали: «Будут охоранят казаки с нагайками». От так. Населенню пообіцяли золоті гори. Є люди, які розуміють, що це локшина на вуха. Дехто вже оговтується й отямлюється, бо коли почали запитувати себе: «А що далі?», то зрозуміли, що далі — Абхазія, Придністров'я.

На запитання, чи не виникає проблем із продовольством, Вікторія Василівна відповіла, що люди роблять запаси. Й особисто вона останню зарплату витратила на продукти. Каже, ходять чутки, що будуть хліб і цукор видавати за картками. Пошта не працює, немає посилок ні в Крим, ні звідти.

— Знаю, що не тільки я дітей вивезла на материкову Україну, так робить багато сімей, — продовжує пані Вікторія, — везуть до батьків, дідуся-бабусь не тільки в Україну, але й у Росію. Страшно. Страшно за все — за майбутнє дітей. Усе дуже невизначено.

Людмила ШИШКО

Горить суха трава, а разом із нею — будівлі

Незважаючи на неодноразові заклики рятувальників відмовитися від спалювання сухої трави та рослинності, громадяни й надалі продовжують це робити. В результаті наслідки часом бувають непередбачувані.

Так, цього року на Волині вогнеборці вже неодноразово виїжджали на гасіння пожеж трав'яного настилу. Поблизу села Милятин Іваничівського району рятувальники ДПРЧ-18 із райцентру ліквідовували загорання сухої трави на площі 1 га. Внаслідок спалювання бур'янів зайнявся дерев'яний житловий будинок у с. Завози Ківерцівського району. Вогнем пошкоджено стіни та стелю. Від горіння сухої трави виникла пожежа в цегляній господарчій споруді в с. Тарасове Луцького району. Полум'я знищило понад 80% будівлі.

Цього ж дня рятувальники ДПРЧ-20 смт Торчин спільно з місцевою пожежною командою с. Білосток ліквідовували пожежу в с. Чорний Ліс Луцького району. Вогонь знищив 5 т солом.

Також пожежники гасили цегляний дачний будинок у с. Діброва, що на Ківерцівщині. Полум'ям знищено покрівлю, пошкоджено перекриття, речі домашнього вжитку. Причина пожежі — необережне поводження з вогнем населення.

З цієї ж причини сталася пожежа в нежитловій будівлі в м. Володимир-Волинський. Вогнем знищено прибудову будівлі, пошкоджено покрівлю.

Цегляна господарська споруда загорілась і в с. Оконськ. На щастя, пожежу ліквідували за 14 хвилин, однак вогонь встиг знищити покрівлю та пошкодити перекриття, стіжок сіна.

Рятувальники закликають відмовитися від практики спалювання сухої трави та посухи, бути обережними у поводженні з вогнем і дотримуватися правил пожежної безпеки.

У Ковельському районі з крижаної води врятували двох рибалок

Внедільно на штучній водоймі поблизу с. Бахів Ковельського району врятували двох рибалок, які мало не втопились у крижаній воді. 51-річний В'ячеслав і 44-річний Сергій на надувному гумовому човні випливали на середину водойми, щоб порибалити. Однак унаслідок їхньої ж необережності човен із вудкарями перекинувся. На щастя, їхню біду помітили місцеві мешканці, які були на березі. Вони кинулися на допомогу потерпілим. На човні швидко дісталися до бере-рибалок і за допомогою мотузки транспортували їх на берег. Там рятівники зняли мокрий одяг із чоловіків, закутали їх у покривала та зігріли гарячим чаєм.

Із діагнозом «загальне переохолодження» одного з рибалок було госпіталізовано, другий від стаціонарного лікування відмовився.

У Луцьку зупинка вбила жінку

Фото Сергія Шереметьєва

Трагічний випадок стався в суботу в Луцьку — на зупинці громадського транспорту загинула жінка. Як повідомили «Відомостям» в управлінні УМВС України у Волинській області, того дня був сильний вітер, конструкція не витримала і впала. Постраждала лучанка 1948 року народження. На жаль, жінку врятувати не вдалося,

вона померла від травм.

За фактом порушено кримінальне провадження за ч. 2 ст. 275 (Порушення правил, що стосуються безпечного використання промислової продукції або безпечної експлуатації будівель і споруд).

Тривають досудові та слідчі дії, з'ясовується, що це за зупинка та хто відповідає за її встановлення.